

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΜΑΡΤΙΟΥ

12 Μαρτίου 2006
Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας (Ἰω. α΄, 44-52)

Λαμπρὴ ἡ σημερινὴ ἡμέρα καὶ μεγάλη ἡ ἑορτὴ! Ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία τὴν Ὁρθοδοξία. Ποὺ εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῶν Πατέρων καὶ τῶν Ἁγίων. Τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν Ὁσίων.

Ἐορτάζει καὶ τιμᾶει αὐτὰ ποὺ οἱ Προφῆτες εἶδαν καὶ γνώρισαν. Αὐτὰ ποὺ οἱ Ἀπόστολοι δίδαξαν καὶ τὴ διδαχὴ του παρέλαβε ἡ Ἐκκλησία. Αὐτὰ ποὺ οἱ διδάσκαλοι δογματίσαν καὶ ἡ οἰκουμένη συμφώνησε. Αὐτὰ τέλος ποὺ ἔκαναν τὴν χάρη νὰ λάμψει καὶ νὰ παρουσιαστεῖ ἡ ἀλήθεια. Ὅλ' αὐτὰ ποὺ βραβεύθηκαν ἀπὸ τὸ Χριστό.

Στὸ Συνοδικὸ τῆς Ζ΄ ἡς Οἰκουμενικῆς Συνόδου μὲ εὐγλωτο τρόπο καὶ ξεκάθαρη ἔκφραση, καταγράφεται αὐτὸ ποὺ θὰ μπορούσαμε νὰ ὀνομάσουμε βίωμα καὶ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία βιώνει τὴν Ὁρθοδοξία ὡς φρόνημα, ὡς λαλιὰ καὶ κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ.

Καὶ μέσα ἀπὸ τὸν λόγο-κήρυγμα, εἴτε ὡς γραφὴ καὶ συγγραφή, εἴτε ὡς προφορικὴ διδαχὴ. Μέσα ἀπὸ τὴ θεία Εὐχαριστία, ὡς θυσία καὶ λατρεία, ὡς μυσταγωγία καὶ κοινωνία. Ἡ Ἐκκλησία προβάλλει μὲ τιμὴ καὶ σεβασμὸ τὴν Ὁρθοδοξία.

Κρατώντας ἡ Ἐκκλησία ὡς πολύτιμο θησαυρὸ τὴν Παράδοσή της, στηριζόμενη στὴν πίστη τῶν Ἀποστόλων, τῶν Πατέρων, τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν, διατρανώνει πὼς κατέχει τὴν καθ' ὅλου ἀποκαλυμμένη ἀλήθεια. Καὶ διακηρύσσει μὲ σθένος καὶ παρρησία τὸν Χριστὸ ὡς τὸν ἀλληθινὸ Θεό, Τὸν ὁποῖο προσκυνᾷ καὶ λατρεύει.

Καὶ κηρύσσει τὴ τιμὴ πρὸς τοὺς Ἁγίους, μὲ τὸ λόγο, τὶς συγγραφές, τὶς θυσίες στοὺς Ναοὺς, τὶς εἰκόνες τους. Διὰ δὲ τῆς τιμῆς πρὸς αὐτούς, ἀπονέμει τὴν προσκύνηση πρὸς τὸν Χριστό. Ἐπειδὴ ὅλοι ἐτούτοι οἱ Ἅγιοι βίωσαν τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔδωσαν ὅ,τι πολύτιμο εἶχαν, δηλαδὴ τὴν ὑπαρξή τους σ' Αὐτόν.

Διὰ τοῦ τρόπου δὲ αὐτοῦ ἡ Ἐκκλησία, παίρνει ἐπάνω της ὀλόκληρη τὴν εὐθύνη συνειδητὰ ἀπέναντι στὸ Θεὸ καὶ τὴν ἱστορία. Διαβεβαιώνει, ἔχοντας ὑπόψη γιὰ τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἐξουσία ποὺ ἔχει μόνο αὐτὴ, πὼς ἡ πίστις της στὴν Εὐαγγελικὴ ἀλήθεια εἶναι ἡ «πίστις τῶν Ἀποστόλων... ἡ πίστις τῶν Πατέρων... ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων...»

Ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι προφητικός καὶ ἱερατικός. Διατρανώνει τὴν Ὁρθοδοξία τῆς με εὐθύνης «ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων». Γιατὶ ἀκριβῶς ἐδῶ μιλάει αὐτὴ καὶ ὄχι κάποιον μεμονωμένο ἄτομον. Ἡ Ἐκκλησία ποὺ «εἶναι καθεστῶς πνευματικῆς ἀρχῆς καὶ ἐξουσία Θεοῦ δικαίου».

Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο καὶ ἐκφράζοντας τὴ θεϊκὴ ἀθθεντία ἡ Ἐκκλησία, διδάσκει τὴν ὀρθὴ πίστη καὶ βιώνει τὴ θεία χάρι, ποὺ χορηγεῖ αὐτὸ ποὺ λείπει καὶ ἀναπληρώνει κάθε κενό. Καὶ ταυτόχρονα «κρατεῖ μέσα τῆς τῆς ὁράσεις τῶν Προφητῶν καὶ τὴν Παράδοξη τῶν Ἀποστόλων». Ὅλα αὐτὰ δὲ τὰ καταχωρεῖ καὶ τὰ κατακυρώνει στοὺς λεγόμενους συνοδικοὺς ὄρους τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα μπορεῖ νὰ λογιστεῖ ὡς ἡμέρα θριάμβου. Ἡ Ἐκκλησία χαίρεται καὶ ἐορτάζει τὸ θρίαμβό τῆς ἐναντία στὸ ψέμα καὶ τὸ σκοτάδι. Διακηρύσσει τὴν Ἀνάσταξη τοῦ Χριστοῦ ὡς καθημερινὸ βίωμα. Ἔτσι ὅ,τι γίνεται καὶ ὅ,τι ἐορτάζεται, πρῶτα πραγματώνεται ὡς γεγονὸς στὶς καρδιὰς τῶν Χριστιανῶν.

Τὴ δύναμη καὶ τὸ θρίαμβο τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος θὰ περιγράφει εὐγλωττα στὴν ὁμιλία του, ποὺ ἐξεφώνησε πρὸ τῆς ἐξορίας του. Λέγει μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁ ἱερὸς Πατέρας: «Τίποτε δὲν εἶναι δυνατώτερον ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία ἄνθρωπε... Ἐὰν ἔχεις πόλεμον μὲ ἕνα ἄνθρωπον ἢ ἐνίκησες ἢ ἐνίκηθης. Ἀλλ' ἐὰν ἔχῃς πόλεμον μὲ τὴν Ἐκκλησίαν, εἶναι ἀδύνατον νὰ νικήσῃς... Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἰσχυροτέρα τοῦ οὐρανοῦ· “ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θὰ παρέλθουν, οἱ δὲ λόγοι μου δὲν θὰ παρέλθουν”. Ποιοὶ λόγοι; “Σὺ εἶσαι Πέτρος καὶ ἐπάνω εἰς τὸν βράχον αὐτὸν τῆς ἀληθινῆς πίστεως καὶ ὁμολογίας, θὰ οἰκοδομήσω τὴν Ἐκκλησίαν μου, ὁ θάνατος δὲ καὶ αἱ ὀργανωμένοι δυνάμεις τοῦ κακοῦ δὲν θὰ ὑπερισχύσουν καὶ δὲν θὰ τὴν κατανικήσουν... ”» (Ε.Π. 52, 428-429).

Γι' αὐτὸ ὅλοι οἱ ἐχθροί, ποὺ πολέμησαν καὶ πολεμοῦν ἀκόμη τὴν Ἐκκλησία, αὐτοὶ ποὺ ρίχνουν χολὴ ἐναντίον τῆς καὶ μὲ μανία καταδιώκουν τὴν πίστη καὶ τὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ, ποὺ σκόρπισαν καὶ σκορποῦν θάνατο καὶ βάρους μὲ αἵματα τὸν χιτῶνα τῆς Ἐκκλησίας, ὅλοι αὐτοὶ χάθηκαν καὶ διαλύθηκαν ὡς καπνός. Ὅπως θὰ χαθοῦν καὶ θὰ διαλυθοῦν καὶ οἱ τωρινοί.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, σήμερα εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς Ὁρθοδοξίας, τῆς καθ' ὅλου ἀλήθειας καὶ τοῦ γνήσιου Θεϊκοῦ λόγου. Σήμερα ὅλοι μας βιώνουμε αὐτὸ τὸ ἀληθινό. Τὴν ἀποκάλυψη τοῦ Χριστοῦ, ποὺ ἐναπέθεσε στὸ ἴδρυμά Του τὴν Ἐκκλησία, ὥστε νὰ κατέχει τὴ θεϊκὴ ἀθθεντία, νὰ τὴ διδάσκει, νὰ τὴ λειτουργεῖ, νὰ τὴ βιώνει...

Ἐκφράζοντας δὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὸν σεβασμὸ μας πρὸς τὴν Ὁρθοδοξία, ξαναδιατυπώνουμε τὸν ὕμνο τοῦ Ἰωσήφ Βρυενίου: «Δὲν θὰ σὲ ἀρνηθοῦμε φίλη Ὁρθοδοξία. Δὲν θὰ σὲ

διαψεύσουμε με τὸν πατροπαράδοτο σεβασμὸ μας. Γιατὶ μέσα στὸν κόλπο σου γεννηθήκαμε καὶ μαζί σου ζοῦμε. Καὶ τέλος με τὴν εὐλογία καὶ εὐχή σου θὰ πορευτοῦμε στὴν αἰωνιότητα. Ὅποτε δὲ μᾶς καλέσει ὁ καιρὸς, οἱ περιστάσεις θὰ δώσουμε καὶ τὴν ζωὴ μας γιὰ σένα».

Ἀρχιμ. Ν.Π.

[dkpdf-button]